

Juridisk Publikation

STOCKHOLM - UPPSALA - LUND - GÖTEBORG - UMEÅ

Anna Mårtensson

Fler åklagare från Göteborg
– en vision om att möta brottsligheten

Särtryck ur häfte 2/2021

FLER ÅKLAGARE FRÅN GÖTEBORG – EN VISION OM ATT MÖTA BROTTSLIGHETEN

Av Anna Mårtensson¹

Sverige behöver många fler åklagare för att möta dagens och morgondagens resurskrävande brottslighet. Jag är dessvärre en av de som lämnat Åklagarmyndigheten (ÅM), trots mer än två operativa decennier och specialistkompetens. I min nya roll som adjunkt på juristprogrammet på Göteborgs universitet (GU) möter jag emellertid många studenter som visar stort intresse för åklagaryrket och jag har haft anledning att reflektera över vilka möjligheter universitetet har att bidra till fler åklagare. Kan universitetet bidra till rättssäkerheten i Sverige genom att göra mer för att tillvarata studenternas intresse så att fler av dem väljer att bli åklagare? Mina reflektioner nedan bygger på mina erfarenheter från juristprogrammet på GU men kan säkert appliceras på fler universitet i Sverige.

Den uppfattning jag fått under min tid på GU har jag inför den här artikeln rannsakat och underbyggt med intervjuer, rapporter och statistik. Nedan avser jag att förtydliga behovet av åklagare och fördjupa mig i de intresserade studenterna som målgrupp. Jag vill också lyfta fram delar av både GU:s och ÅM:s visioner avseende samhällsansvar och kompetensbehov samt beskriva verksamheternas resursbrist och samarbetsmöjligheter. Utöver att löpande kommentera det som framkommit vill jag avsluta med några personliga tankar kring framtiden.

Tilläggs kan att de särskilt resurskrävande brotten naturligtvis leder till ett stort behov inom hela rättskedjan. Under den tid jag undervisade på polisutbildningen i Växjö fokuserade jag av naturliga skäl på behovet av poliser medan jag i den här artikeln tillåter mig att fokusera på universitetet och åklagarna, även om det förstås krävs en helhetssyn för att uppnå en god balans.

I. BEHOVET

De särskilt resurskrävande brotten har ökat väsentligt från 2015 till 2020. Enligt en rapport i år från Brottsförebyggande rådet (Brå) m.fl. står sexualbrott och våldtäkt för den största ökningen av antalet inkomna brottsmisstankar med en

¹ Numera universitetsadjunkt vid Göteborgs universitet. Åklagare vid Åklagarkammaren i Jönköping 1992–2019 med relationsvåld som specialistkompetens. Ledande liberal politiker 2006–2018.

ökning på 77 %. Enligt samma rapport har antalet brottsmisstankar avseende mord, dråp m.m., rån och vapenbrott ökat med mer än 40 %.²

Riksåklagaren Petra Lundh bedömer mot denna bakgrund att det år 2025 behövs minst 1 200 åklagare, både för att möta brottsligheten och för att erbjuda medarbetarna en god arbetsmiljö.³ Vid samtal med mig framhöll Petra särskilt att en hållbar bemanning är en av de viktigaste frågorna för myndigheten och att det krävs både goda planeringsförutsättningar och en långsiktig strategi för att åstadkomma detta.

I tidningen Akavia Aspekt uttalar ÅM:s personaldirektör Niklas Lagrell att det behövs ca 100 nya åklagare om året till 2025, för att också kompensera för bl.a. pensionsavgångar.⁴ I samma tidning men i en senare artikel uttalar Anna Nitzelius, sakkunnig på Akavia, att kompetensförsörjning kräver framförhållning och långsiktighet eftersom utbildning av åklagare tar tid. Enligt Nitzelius behövs det en planeringshorisont på upp emot tio år.⁵

I skrivande stund läser jag nyheten att ÅM faktiskt lyckats anställa 150 nya åklagare i år,⁶ med hjälp av tillskjutna medel från regeringen och samarbetspartierna samt samarbete med chefer inom myndigheten, och att det totala antalet åklagare nu uppgår till 1 100.⁷ Men under samma tid har drygt 80 åklagare slutat,⁸ jämfört med 50–70 per år som riksåklagaren Petra Lundh uppgav till webbsidan Newsbeezzer.com förra året.⁹ Jag konstaterar därför att ÅM:s rekryteringsbehov är fortsatt stort de kommande åren.

2 Rapporten "Framtida verksamhetsvolym i rättskedjan" <https://bra.se/download/18.1f8c9903175f8b2aa7060de/1614330067591/2021_Framtida_verksamhetsvolym_i_rattskedjan_2021-2024.pdf> sida 51 (publicerad 01-03-21).

3 <<https://www.aklagare.se/nyheter-press/aktuellt-pa-aklagarmyndigheten/riksaklagaren-kommenterar-budgettillskott/>> (publicerad 08-04-21).

4 <<https://www.akaviaaspekt.se/arbetsmiljo/sveriges-aklagare-ar-tidspressade/>> (publicerad 27-05-21).

5 <<https://www.akaviaaspekt.se/ledarskap/kravet-behandla-rattsvasendet-som-en-helhet/>> (publicerad 21-08-21).

6 <<https://www.aklagare.se/nyheter-press/aktuellt-pa-aklagarmyndigheten/rekordmanga-nya-aklagare-anstallda/>> (publicerad 29-09-21).

7 <<https://www.aklagare.se/om-oss/>> (hämtad 25-10-21).

8 1032 åklagare 2020 (enl ÅM:s årsredovisning) (+) ca 150 nyanställningar (-) ca 80 som slutat (=) 1100 åklagare 2021.

9 <<https://newsbeezzer.com/sweden/aklagaren-behover-400-fler-aklagare-till-2024/>> (publicerad 28-10-20).

2. MÅLGRUPPEN

Varje år examineras knappt 200 jurister på GU.¹⁰ Handelshögskolan i Göteborg (HH) har gjort en undersökning av de som tog sin juristexamen på GU 2020. Av de nästan 155 personer som svarade på frågan om vilken bransch de arbetade inom efter studierna svarade 28 % advokatbyrå men bara 11 % rättsväsendet (utan närmare precisering av dessa branscher).¹¹ Som jämförelse uppger företaget Universum, i sin årliga undersökning av studenter i Sverige, att ÅM är en av de allra populäraste arbetsgivarna bland juriststudenterna. Detta gällde även i den undersökning som de gjorde 2020 baserat på 24 200 svarande och kan därför jämföras med HH:s undersökning.¹² Onekligen väcker skillnaden mellan de båda undersökningarna en del tankar. Själv reagerade jag inledningsvis på den påtagliga närvaron och samarbetet med olika advokatbyråer, t.ex. när det gäller mentorsprogram. Enligt Moa Bladini, lektor i straffrätt på GU,¹³ kan en av förklaringarna vara den affärsjuridiska bakgrunden till juristprogrammet på GU.

Om nu ÅM är så populär som Universum hävdar borde väl rättsväsendet (inkl. åklagarväsendet) kunna locka minst lika många juriststudenter från Göteborg som advokatbyråerna? Men jag har noterat att GU på sin webbsida inte ens nämner att man efter examen kan arbeta som åklagare trots att många andra yrkeskategorier omnämns, främst företagsjurister och affärsjurister.¹⁴ I detta avseende skiljer man sig från universiteten i Lund¹⁵, Stockholm¹⁶, Umeå¹⁷ och Karlstad¹⁸ som alla framhäver att examen ger behörighet att bli åklagare. Universiteten i Örebro¹⁹ och Uppsala²⁰ lyfter däremot inte heller fram åklagaryrket på sina webbsidor.

10 År 2020 examinerades 194 jurister och år 2019 examinerades 182 jurister, enligt studierektor Ylva Benson.

11 Handelshögskolans webbsida <<https://www.gu.se/handelshogskolan/studera-hos-oss/efter-studierna>> (hämtad 25-10-21).

12 <<https://universumglobal.com/se/ranking-2020-studenter/>> (hämtad 25-10-21).

13 Bland annat examinator och handledare i straffrätt samt tidigare kursansvarig för både grundkursen i straffrätt och fördjupningskursen i straffprocessrätt.

14 GU:s webbsidor <<https://www.gu.se/studera/hitta-utbildning/juristprogrammet-s2jur>> respektive <<https://www.gu.se/handelshogskolan/studera-hos-oss/efter-studierna>> (hämtad 25-10-21).

15 <<https://www.lu.se/lubas/i-uoh-lu-JAJUP/80300>> (hämtad 25-10-21).

16 <<https://www.su.se/sok-kurser-och-program/jjupg-l.411373>> (hämtad 25-10-21).

17 <<https://www.umu.se/utbildning/program/juristprogrammet/>> (hämtad 25-10-21).

18 <<https://www.kau.se/juridik/utbildning/juristprogrammet>> (hämtad 25-10-21).

19 <<https://www.oru.se/utbildning/program/juristprogrammet/>> (hämtad 25-10-21).

20 <<https://www.uu.se/utbildning/utbildningar/selma/program/?pKod=JJU2Y>> (hämtad 25-10-21).

Enligt HH:s undersökning ovan tyckte 94 % av de tillfrågade att deras arbetsuppgifter efter examen var relaterade till deras utbildning. Jag ställde därför några frågor till Johanna Larsson och Sara Holm som båda har läst juridik vid GU och som nu arbetar som beredningsjurister på en åklagarkammare.²¹ Larsson svarade att hon tror att det är betydelsefullt med representation under juristutbildningen samt att arbetsgivarna behöver ges möjlighet och ta sig tillfälle att möta studenterna för att synliggöra just sin inriktning. Hon bedömer det som extra viktigt för de studenter som inte tidigare haft kontakt med dessa arbetsgivare, t.ex. med rättsväsendet. ÅM deltog visserligen på arbetsmarknads-mässan men hon bedömer att samarbetet med framförallt affärsjuridiska byråer tog en större plats under utbildningen. Enligt Larsson kan en del av förklaringen till det förmodligen vara att de affärsjuridiska byråerna och ÅM har olika förutsättningar när det gäller resurser. Men samtidigt konstaterar hon att målgruppen har ökat och rekryteringsmöjligheterna tidigare lagts för ÅM nu när det finns fasta tjänster som beredningsjurist. För hennes egen del har det varit en mycket stimulerande tid på Åklagarkammaren. Holm instämde i Larssons bedömning och ville särskilt understryka att det redan nu är många som tycker att straffprocessrätt är en intressant del av utbildningen men att hon tror att representation under kurserna påverkar många studenter i deras val av arbetsgivare. Hon tror därför att det finns möjlighet för ÅM att genom ökad representation få fler sökande.

Sammantaget anser jag att HH:s undersökning, GU:s webbsida, uppgifterna från en lektor och två alumner samt mina egna iakttagelser ger en tydlig bild av ett universitet som fokuserar mer på framtida affärsjurister än på framtida åklagare. Detta överensstämmer också med formuleringen på GU:s webbsida – ”[i] en tid då alla svenska juristutbildningar har olika inriktningar och specialiteter kan Juridiska institutionen i Göteborg med sin forskningsinriktning erbjuda särskilt goda förutsättningar för studier i kommersiell juridik med socialt ansvar.”²² Samtidigt kan man emellertid konstatera att Universums undersökning, de båda beredningsjuristernas reflektioner och mina egna upplevelser talar för att fler juriststudenter skulle vilja bli åklagare om ÅM ökade sin representation under utbildningen.

3. VISIONERNA

I GU:s vision för tiden fram till 2030, ”Ett universitet för världen”, lyfts bland annat fram att universitetet ”...ska stärka sin relevans som samhällsaktör och

21 <<https://www.aklagare.se/nyheter-press/aktuellt-pa-aklagarmyndigheten/fler-beredningsjurister-gor-aklagarnas-arbete-effektivare/>> (publicerad 08-07-21).

22 <<https://www.gu.se/studera/hitta-utbildning/juristprogrammet-s2jur>> (hämtad 25-10-21).

samarbetspartner för att göra avtryck på samhällsutvecklingen och bidra till de globala utvecklingsmålen.” Universitetet vill ”...möta samhällets långsiktiga kompetens- och kunskapsbehov och förbereda studenterna för deras kommande arbetsliv.” GU ska ”...förstärka sitt bidrag till målsättningarna för hållbar utveckling som fastlagts av FN:s generalförsamling i Agenda 2030.”²³ Vid jämförelse noterar jag att det under mål 16 i Agenda 2030 tas upp flera områden som har direkt koppling till åklagarens roll, t.ex. att främja rätts-säkerhet, skydda barn mot övergrepp och bekämpa organiserad brottslighet.²⁴

ÅM:s vision är ”Trygga människor i rättsstaten Sverige”.²⁵ Av myndighetens verksamhetsplan för 2021 framgår det bland annat att särskilda insatser ska göras mot olika målgrupper för att stärka myndighetens arbetsgivarvarumärke och att beredningsjurister ska rekryteras för särskilt stöd till åklagarna.²⁶ Till mig uppgav riksåklagaren Petra Lundh att universitetsstudenter är en av de målgrupper man menar i verksamhetsplanen. Vid jämförelse med Agenda 2030 noterar jag att detta stämmer väl överens med delmål 16.3 om att ”Främja rätts-säkerhet och säkerställa tillgång till rättvisa”.

4. RESURSBRISTEN

När resurser till rättsväsendet debatteras politiskt handlar det ofta om fler poliser, satsningar på rättskedjan och emellanåt om förändringar av polisutbildningen. Resurser till juristprogrammen i Sverige har däremot knappast syntts på någon löpsedel. I den här artikeln vill jag därför lyfta just detta perspektiv – frågan om resurser till juristutbildning i straff- och straffprocessrätt respektive till utvecklat samarbete mellan universitetet och ÅM. Resurser som behövs för att trygga rekryteringsbehovet av åklagare och därmed bidra till rätts-säkerheten.

Från flera håll har jag fått höra att bristen på resurser begränsar ÅM i dess samarbete med GU – t.ex. att man fakturerar GU för åklagarföreläsningar, att man inte har ekonomiska förutsättningar att erbjuda uppsatspraktik samt att man avstått från partnerskap p.g.a. kostnaderna.

Även GU har bristande resurser och personalbristen på juristprogrammet innebär bl.a. att inte alla studenter som vill fördjupa sig i åklagarrelaterade

23 <<https://www.gu.se/om-universitetet/vision-och-varderingar/vision-2021-2030-ett-universitet-for-varlden>>.

24 <<https://www.regeringen.se/regeringens-politik/globala-malen-och-agenda-2030/agenda-2030-mal-16-fredliga-och-inkluderande-samhallen/>> (hämtad 25-10-21).

25 <<https://www.aklagare.se/globalassets/dokument/planering-och-uppfoljning/verksamhetsplaner/verksamhetsplan-2021-2021-10-04.pdf>> sida 3.

26 <<https://www.aklagare.se/globalassets/dokument/planering-och-uppfoljning/verksamhetsplaner/verksamhetsplan-2021-2021-10-04.pdf>> sida 9–10.

ämnen kan göra det. Av informationen till studenterna på lärplattformen Canvas framgår att handledarresurserna till examensarbeten på Juridiska institutionen är ansträngda och att ”[d]et gäller särskilt inom straff- och processrätt där endast ett fåtal studenter kommer kunna tas emot”.²⁷ Även hösten 2021 var det många som önskat skriva om dessa frågor som inte kunde erbjudas en handledare och därför får skriva om något annat rättsområde. Vid fördelning av handledare inom straff- och processrätt prioriteras bland andra de studenter som gått fördjupningskursen ”Straffprocessrätt”. De senaste åren har nästan 40 studenter årligen gått den kursen,²⁸ d.v.s. ca 20 % av de studenter som tar juristexamen på GU, vilket tyder på att intresset för ämnet är stort. Efter att själv ha gått igenom rubrikerna på samtliga examensarbeten på juristprogrammet på GU under åren 2016–2020 har jag bedömt att i snitt 9 % av dem tyder på intresse för straffrätt och straffprocessrätt.²⁹ Som blivande åklagare behöver man naturligtvis inte ha skrivit om dessa ämnen men det råder ju en intressant överensstämmelse mellan de examensarbeten jag bedömt och HH:s undersökning. Förra året tydde 12 % av examensarbetena på ett straffrättsligt intresse och av de som tog sin examen samma år visade sig 11 % ha valt att arbeta inom rättsväsendet.

Bladini har berättat för mig att det är ett högt söktryck på fördjupningskursen i straffprocessrätt och att man därför tagit emot allt fler studenter men att det fortfarande finns studenter som inte kan erbjudas plats. För att fler studenter ska kunna gå fördjupningskursen krävs enligt henne ytterligare lärarresurser. Bladini poängterar att man på juristprogrammet gärna anlitar åklagare som föreläsare men att denna representation minskat p.g.a. administrativa och ekonomiska förändringar.

Robert Eneljung, rådman vid Göteborgs tingsrätt, har till helt nyligen varit kursansvarig för ovannämnda fördjupningskurs samt både handlett och examinerat examensarbeten på GU. Han delar bilden av bristande personalresurser till straff- och straffprocessrätt och påtalar det stora behovet av att undervisa om ”den praktiska aspekten” av denna juridik. Men som han ser det handlar det inte bara om universitetets resurser utan också om dess

27 Enligt kursöversikten på Canvas avseende kurs HRO800 H21 Examensarbete (hämtad 25-10-21).

28 36 studenter enligt Canvas avseende kurs HRS180V21 Straffprocessrätt (hämtad 25-10-21).

29 År 2016, 10 av 175 examensarbeten (6 %).

År 2017, 18 av 168 examensarbeten (11 %).

År 2018, 14 av 183 examensarbeten (8 %).

År 2019, 16 av 183 examensarbeten (9 %).

År 2020, 22 av 189 examensarbeten (12 %).

prioriteringar. Därutöver anser han det relevant att lyfta statens ansvar, eftersom staten sitter på ”pengapåsen”.

Även om jag inte fördjupat mig i GU:s ekonomi så bedömer jag att det är uppenbart att bristande resurser är ett av skälen till de begränsade möjligheterna att tillvarata studenternas straffrättsliga intresse. Som jag uppfattat det är det t.ex. framförallt fakturering från ÅM och då uppkomna kostnader för GU som orsakat den minskade åklagarrepresentationen under utbildningen. Och visst har rådmannen en poäng i att också regeringen har ansvar för de här frågorna.

5. SAMARBETSMÖJLIGHETERNA

I Göteborg finns ytterst goda möjligheter för universitetet att samarbeta med ÅM, för här ligger landets största åklagarkammare. Chefsåklagaren Mats Eriksson har för mig berättat att han själv, för länge sedan, deltagit som föreläsare på GU och då bland annat beskrivit sin yrkesroll. För närvarande tar Åklagarkammaren under ett par timmar varje höst emot besök av juriststudenter som går sin första termin (s.k. praktikerbesök) och man deltar på juristernas arbetsmarknadsmässa (GAIUS-dagarna) på GU. Åklagare har också vid några få tillfällen kunnat ställa upp som bollplank åt studenter som har skrivit uppsats. För att öka rekryteringen av åklagare bedömer Eriksson att man behöver fånga studenternas intresse tidigt. Han skulle gärna utveckla samarbetet med GU, t.ex. med beredningsjurister och uppsatspraktik.

Det skulle, som jag ser det, också finnas goda skäl och möjligheter att samarbeta med ÅM:s nationella utvecklingscentrum (UC). Detta centrum är utlokaliserat på tre platser – förutom i Göteborg också i Stockholm och Malmö. UC:s uppgift är att bedriva metod- och rättsutveckling inom olika brottsområden och svara för den samlade kunskapen.³⁰ UC i Göteborg har bland annat huvudansvar för våld i nära relation, som ju uppenbarligen är en av de stora samhällsutmaningarna framöver och som omfattas av Agenda 2030. Överåklagare Eva-Marie Persson på UC i Göteborg har till mig uppgivit att det inte förekommit något lokalt samarbete mellan dem och GU. Men med tanke på UC:s huvudansvar för relationsvåld och det stora intresse som jag upplever att det finns på GU för dessa frågor, både hos studenter och forskare, tror jag att ett samarbete skulle kunna gynna både ÅM och GU.

Biträdande kommunikationsdirektör Helena Ekstrand på ÅM:s huvudkontor i Stockholm har berättat om ett flerårigt samarbete med Juridiska föreningen (JF) i Göteborg, men har inte haft kontakt med Juridiska institutionen. Tillsammans med studenterna har de ordnat föreläsningar med åklagare

30 <<https://www.aklagare.se/kontakt/Utvecklingscentrum/>> (hämtad 25-10-21).

(efter kontorstid) och studenterna har också kommit till dem på studiebesök i Stockholm en gång om året. Hon beskriver att det finns ett ”jättestort sug” efter information om åklagaryrket samtidigt som hon upplever att det finns brister i kunskap om vad åklagare arbetar med. Enligt Ekstrand vore det önskvärt att utveckla samarbetet med GU.

Erik Österberg, ordförande för JF på GU, bekräftar Ekstrands uppgifter om föreläsningar, bland annat en mycket uppskattad föreläsning av Åklagarkammaren i Stockholm i våras. För att öka insynen i hur arbetet på en affärsjuridisk advokatbyrå går till ordnar JF bland annat case-kvällar med byråer. Tyvärr har något liknande inte gått att genomföra med åklagare p.g.a. deras bristande resurser. Österberg upplever, precis som Ekstrand och i linje med den ovannämnda undersökningen från Universum, att det är väldigt många studenter som är intresserade av åklagaryrket. Österberg har själv saknat åklagarens perspektiv under utbildningen och tror att ett starkare samarbete mellan ÅM och Juridiska institutionen hade varit gynnsamt.

Riksåklagaren Petra Lundh har själv mött flera beredningsjurister som berättat att de trots sin juristutbildning inte visste så mycket om åklagaryrket innan de började arbeta på en Åklagarkammare. Lundh upplever att det redan idag finns ett gott samarbete med universiteten. Hon tror dock att det finns mer att göra när det gäller samarbetet och hon är inte främmande för att t.ex. diskutera praktik, uppsatspraktik och förslag på uppsatsämnen.

När det gäller samarbeten med olika partners är det naturligtvis av stor vikt att universitetet bevarar sin akademiska integritet. Därutöver behöver man vara medveten om att olika verksamheter lägger olika innebörd i sina studentaktiviteter. Uppsatspraktik på en advokatbyrå verkar t.ex. inte handla särskilt mycket om uppsatsen utan mest om praktiken. Eftersom samarbete med advokatbyråer inte verkar ha genererat några integritetsproblem så bedömer jag att det inte borde vara något som hindrar ett utvecklat samarbete med åklagarväsendet i linje med det riksåklagaren, chefsåklagaren i Göteborg, biträdande kommunikationsdirektören på ÅM, ordföranden i JF och jag själv föreslår.

6. FRAMTIDEN

Efter att ha rannsakat den uppfattning jag fått under min tid på GU och underbyggt den med de intervjuer, rapporter och statistik som jag redogjort för ovan bedömer jag att den sammantagna bilden är tydlig. Det finns ett stort behov av nya åklagare och det finns en stor målgrupp av studenter som skulle kunna fylla det behovet om deras straffrättsliga intresse fångades upp på ett

bättre sätt under utbildningen. För att trygga den framtida rekryteringen är det min uppfattning att det krävs en ökad långsiktighet, tydliga prioriteringar, ytterligare resurser och ett utvecklat samarbete.

Jag anser att jag har fog för att hävda att fler juriststudenter skulle vilja bli åklagare om:

- juristprogrammet i större utsträckning relaterade till åklagares arbetsuppgifter
- lärarresurserna till fördjupningskurser i straff- och straffprocessrätt utökades
- handledarresurserna till examensarbeten i straff- och straffprocessrätt utökades
- samarbetet mellan universiteten och Åklagarmyndigheten fördjupades.

Både GU och ÅM har i sina visioner, som jag redogjort för inledningsvis, mycket höga målsättningar. Att göra avtryck på samhällsutvecklingen, bidra till de globala utvecklingsmålen i Agenda 2030 och göra Sverige tryggare kräver både resurser och samarbeten på en mycket hög nivå.

Som universitetsadjunkt på juristprogrammet och f.d. åklagare med lång erfarenhet av rättspolitik har jag en stark önskan om att universiteten i ännu högre grad än idag skulle kunna tillvarata studenternas straffrättsliga intresse och därmed bidra till fler åklagare för att möta den ökade brottsligheten. Även om jag utgår ifrån GU riktar jag gärna denna önskan även till andra svenska universitet där det finns ett juristprogram eftersom behovet av åklagare borde vara en nationell angelägenhet.

Även om enskilda lärare, tjänstemän och studentföreningar redan idag gör sitt bästa bedömer jag att frågan behöver lyftas till ledningsnivå såväl inom universitetsvärlden som inom åklagarväsendet. Med höga förväntningar ställer jag därför frågan främst till personer i ledande ställning på berörda universitet och inom Åklagarmyndigheten – hur kan ni tillsammans vidta åtgärder i framtiden för att öka antalet åklagare och därmed bidra till en hållbar utveckling och en ökad rättssäkerhet? 🙏👉